

Ježiš svojich učedníkov naučil za tri roky svojho pôsobenia naozaj veľa. Ale bude to platiť ešte aj zajtra? On hovorí: „Toto vám zdeľujem, dokiaľ som s vami.“ Môžu jeho učedníci na Ježišove slová, ktoré ich učil, zabudnúť? Môžu zabudnúť na to, čo prežili s ním? Môžu dať prednosť iným učeniam?

Na takýchto ľuďoch narazil apoštol Pavel v Aténach. Lukáš o nich píše: „Všetci Atenani aj cudzinci, ktorí tam pobývali, ničomu nevenujú toľko času ako tomu, že vykladajú a poslúchajú niečo nové.“ Boli to filozofi, ktorí sa na Pavla pozerali rezervovane a hovorili si: „Co nám to chce ten nevzdelanec vykladať? A to mal Pavel dobré školy. A čo potom učedníci, ktorí boli len rybármi. Boli obyčajnými, pracovitými ľuďmi. Môže ich naozaj niekto brať vážne? A budú si ešte po rokoch niečo pamätať z Ježišovho učenia a Jeho pôsobenia? O čom Ježiš hovoril a aké mocné skutky konal? Nemal si Ježiš za svojich učedníkov radšej vybrať nejakých vzdelancov?

Ale zatiaľ čo mená filozofov, ktorí hovorili s apoštolom Pavlom nepoznáme o Ježišovi sa dozvedel celý svet. A vieme o ňom až doposiaľ. Ježišove slová sú dodnes živé. Dodnes sa ho kresťania držia a vyznávajú ho, ako tu pravú cestu života. Ako základ svojho života. Ako je to vôbec možné? Čím sa to tak stalo?

Ježiš to sám vysvetľuje. Hovorí učedníkom: „Prímluvca, Duch svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, ten vás naučí všetkému a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal.“ Duch svätý je tou príčinou, že Ježišovo evangelium zneje a je stále aktuálne. Trvá a platí až do dnešného dňa. Evangelium, ktoré je pre nás tou radostnou správou, čo Boh pre nás vykonal. Duch sv., ktorého pôsobenie je tu popisované, ako prímluvca, učiteľ. Ten, ktorý pripomína. Pôsobením Ducha svätého sa Ježišovo učenie nesie do celého sveta. A to slovo je stále živé. Duch svätý je ten, ktorý zapáľuje v nás naše srdcia, aby horeli pre Ježiša. A skrze neho žije naša viera.

Duch svätý je označovaný ako prímluvca. V řeckom preklade „parakletos“, znamená radca, utešiteľ, obhájca. Ježiš ujistil svojich učedníkov: „Až vás povedú pred súd, nemajte dopredu starosti, čo budete hovoriť. Ale čo vám bude v tej hodine dané, to hovorte. Nie ste to vy, kto hovorí, ale Duch svätý.“ On vám pripomenie všetko, čo som vám hovoril. On je ten, ktorý nám pomáha v našej neistote. Ved my ani koľkokrát nevieme, ako sa máme modliť, ale sám Duch sa za nás prihovára nevysloviteľným lkaním, hovorí apoštol Pavel v liste Rimanom.

Akým spôsobom to Duch svätý robí? . On nečiní z človeka len nejaké médium, nechová sa ako nejaký našeptávač. Pôsobenie Ducha sv. úplne nevystihneme, ale o to viac je reálne. Duch svätý je akýmsi protipólom k slovu zákona. Slová zákona predstavujú presné a správne jednanie, ale aj napriek tomu môžu slúžiť zlému účelu, ten „zlý“ si ich použije. Duch sv. je však v Biblii symbolom slobody. Symbolom nezávislosti. Symbolom voľnosti. A to tiež znamená, že nemusí byť vždy formálne presný.

Ježiš svojím vystupovaním formálny zákon častokrát prestupoval. A aj napriek tomu bolo jeho jednanie dokonalým naplnením zákona. Práve sloboda a Jeho ľahkosť, s ktorou odhaľoval falošnú zbožnosť a ľudskú pretváрку, bola u Ježiša znakom života z Ducha svätého.

V tomto zmysle si ani učedníci nemajú robiť starosti, ako jednať a ako vystupovať, aby pôsobili dostatočne zbožne a múdro. Maju jednať predovšetkým v súlade so svojím svedomím, v súlade so svojím srdcom, v duchu Ježišovom v Duchu svätom.

Duch svätý prebýva v našich srdciach. Je spojený s človekom. Sú ľudia, ktorí sa riadia zákonom. Ale oveľa viac ľudí myslím si, poslúchajú hlas svojho srdca. A záleží na tom, či je srdce človeka vystavené pôsobeniu Ducha svätého, alebo nie. Kresťania, ktorí žijú z moci Ducha svätého majú v sebe niečo o čo sa môžu oprieť, čo ich odlišuje, ale čo im tiež radí, a potešuje, povzbudzuje, dáva nádej. Je to dar od Boha. Ukazuje nám, ako máme vo svojom živote jednať a konať.

Žalmista povedal: „Dobrorečím Hospodinu, On mi radí a v noci moje ležky napomína.“ Biblia jasne hovorí, že to niečo v nás, není z nás samotných. Není to naša duša. Je to Božie pôsobenie na ľudskú dušu. Odovzdajme sa plne Božiemu duchu. Boží Duch nespútava, nezotročuje a hlavne neberie slobodu. A to je to najdôležitejšie. Naopak nám dáva akúsi ľahkosť bytia. Dáva nám voľnosť. Dáva nám radosť zo života.

Keď Ježiš zaslubuje učedníkom svojho Ducha, doprevádza to slovami: „Pokoje vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Nie ako svet dáva, ja vám dávam. Nech sa vaše srdce nechveje a nedesí.“

Jedným zo znamení daru Ducha svätého je vnútorný pokoj a vyrovnanosť. A práve vnútorný pokoj nám častokrát chýba. Vnútorný pokoj, ktorý nás naplňa. Preto Ježiš svojich učedníkov vyzýva, aby sme o Ducha svätého neustále prosili: „Neustále bdejte na modlitbách“. A kto prosí, ten aj dostane. A kto hľadá, nachádza. Kto klepe, bude mu otvorené.

A tak aj v tento svätodušný pondelok si smieme pripomínať Ježišove slová: „Ak teda vy viete svojim deťom dávať dobré dary, o to viac váš nebeský Otec dá Ducha svätého tým, ktorý o to prosia.“

AMEN